

RÅDETS DIREKTIV 98/58/EF

af 20. juli 1998

om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Alle medlemsstaterne har ratificeret den europæiske konvention om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål, i det følgende benævnt »konventionen«; Fællesskabet har også godkendt konventionen ved afgørelse 78/923/EØF ⁽⁴⁾ og har deponeret sit godkendelsesinstrument;

Fællesskabet skal som kontraherende part gennemføre de principper, der er fastlagt i konventionen;

disse principper vedrører husning, fodring, vanding og pasning, som skal være afpasset efter dyrenes fysiologiske og etologiske behov og i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer;

Fællesskabet bør endvidere påse, at konventionen og de anbefalinger, der vedtages i medfør heraf, anvendes ensartet, samt fastsætte specifikke regler for anvendelsen af dette direktiv;

Europa-Parlamentet anmodede ved beslutning af 20. februar 1987 om politikken vedrørende dyrs velfærd ⁽⁵⁾ Kommissionen om at fremsætte forslag til fællesskabsbestemmelser om husdyrhold i almindelighed;

i erklæring nr. 24, der er knyttet til slutakten til traktaten om Den Europæiske Union, opfordres de europæiske institutioner samt medlemsstaterne til fuldt ud at tage hensyn til de velfærdsmæssige krav for dyr ved udarbejdelse og gennemførelse af fællesskabsforskrifter, bl.a. inden for den fælles landbrugspolitik;

forskelle, der kan fordreje konkurrencevilkårene, er en hindring for, at markedet for dyr kan fungere på tilfredsstillende vis;

det er derfor nødvendigt at fastsætte fælles mindstekrav for beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål, for at sikre en rationel udvikling af produktionen og lette organiseringen af markedet for dyr; der bør derfor tages hensyn til de bestemmelser om dyrevelfærd, der allerede er fastlagt i fællesskabsbestemmelserne;

der bør foretages en sammenlignende undersøgelse af bestemmelserne om dyrevelfærd i Fællesskabet og i visse tredjelande, og denne undersøgelse bør ledsages af en evaluering med henblik på at fastlægge arten af kommende fællesskabsinitiativer, der tager sigte på at fjerne konkurrenceforvridninger —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Ved dette direktiv fastsættes der mindstekrav for beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål.
2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på
 - a) vilde dyr
 - b) dyr, der skal deltage i konkurrencer, udstillinger og kulturelle eller sportsmæssige arrangementer eller aktiviteter
 - c) forsøgs- og laboratoriedyr
 - d) hvirvelløse dyr.
3. Dette direktiv finder anvendelse med forbehold af særlige fællesskabsforskrifter fastlagt i andre retsakter, særlig direktiv 88/166/EØF ⁽⁶⁾, 91/629/EØF ⁽⁷⁾ og 91/630/EØF ⁽⁸⁾, som fortsat finder anvendelse.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »dyr«: dyr (herunder fisk, reptiler og padder), som opdrættes eller holdes med henblik på produktion af fødevarer, uld, skind eller pels eller med henblik på andre landbrugsformål

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 88/166/EØF af 7. marts 1988 om opfyldelse af Domstolens dom i sag 131/86 (annullering af Rådets direktiv 86/113/EØF af 25. marts 1986 om fastlæggelse af mindstekrav vedrørende beskyttelse af burhøns) (EFT L 74 af 19. 3. 1988, s. 83).

⁽⁷⁾ Rådets direktiv 91/629/EØF af 19. november 1991 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve (EFT L 340 af 11. 12. 1991, s. 28). Direktivet er senest ændret ved direktiv 97/2/EF (EFT L 25 af 28. 1. 1997, s. 24).

⁽⁸⁾ Rådets direktiv 91/630/EØF af 19. november 1991 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin (EFT L 340 af 11. 12. 1991, s. 33).

⁽¹⁾ EFT C 156 af 23. 6. 1992, s. 11.

⁽²⁾ EFT C 337 af 21. 12. 1992, s. 225.

⁽³⁾ EFT C 332 af 16. 12. 1992, s. 22.

⁽⁴⁾ EFT L 323 af 17. 11. 1978, s. 12.

⁽⁵⁾ EFT C 76 af 23. 3. 1987, s. 185.

- 2) »ejer eller tilsynsførende«: en fysisk eller juridisk person, der fast eller midlertidigt har ansvaret for dyrene eller passer dem
- 3) »kompetent myndighed«: den kompetente myndighed, som defineret i artikel 2, nr. 6, i Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked⁽¹⁾.

Artikel 3

Medlemsstaterne sørger for, at ejere eller tilsynsførende træffer alle passende foranstaltninger med henblik på at sikre deres dyrs velfærd samt sikre, at dyrene ikke påføres unødigt smerte, lidelse eller skade.

Artikel 4

Medlemsstaterne drager omsorg for, at de forhold, hvorunder dyr (bortset fra fisk, reptiler og padder) opdrættes eller holdes, under hensyntagen til deres art og til graden af deres udvikling, tilpasning og tamhed samt deres fysiologiske og etologiske behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer, opfylder betingelserne i bilaget.

Artikel 5

1. Kommissionen forelægger Rådet ethvert forslag, der måtte være nødvendigt for en ensartet gennemførelse af den europæiske konvention om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål, og på grundlag af en videnskabelig vurdering enhver anbefaling vedtaget i henhold til nævnte konvention, og enhver anden specifik bestemmelse.

2. Kommissionen forelægger endvidere hvert femte år og første gang fem år efter ikrafttrædelsen af dette direktiv på grundlag af de erfaringer, der er gjort siden dets gennemførelse, navnlig med hensyn til de bestemmelser, der er omhandlet i stk. 1, og på baggrund af den tekniske og videnskabelige udvikling, en rapport for Rådet, eventuelt ledsaget af passende forslag, der tager hensyn til konklusionerne i rapporten.

3. Rådet træffer afgørelse om disse forslag med kvalificeret flertal.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne sørger for, at den kompetente myndighed foretager inspektion med henblik på at sikre, at bestemmelserne i dette direktiv overholdes. Denne inspektion kan foretages samtidig med en kontrol i anden forbindelse.

2. Medlemsstaterne forelægger efter en dato, der fastsættes efter proceduren i stk. 3, Kommissionen en rapport om den inspektion, der er omhandlet i stk. 1.

Kommissionen forelægger Den Stående Veterinærkomité et sammendrag af medlemsstaternes rapporter.

3. Inden den 1. juli 1999 forelægger Kommissionen efter proceduren i artikel 9 forslag med henblik på at harmonisere:

- a) gennemførelsen af den inspektion, der kræves i henhold til stk. 1
- b) de i stk. 2 omhandlede rapporters format og fremlæggeshyppighed.

Artikel 7

1. Når det er nødvendigt af hensyn til en ensartet anvendelse af kravene i dette direktiv, kan veterinæreksperter fra Kommissionen sammen med de kompetente myndigheder

- a) kontrollere, at medlemsstaterne overholder nævnte krav
- b) foretage kontrol på stedet for at sikre, at inspektionen gennemføres i overensstemmelse med dette direktiv.

2. Den medlemsstat, på hvis område kontrollen foretages, yder Kommissionens veterinæreksperter enhver form for bistand, som de måtte have behov for under udførelsen af deres opgaver. Resultatet af den foretagne kontrol skal drøftes med de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat, inden der udarbejdes og rundsendes en endelig rapport.

3. Den pågældende medlemsstats kompetente myndighed træffer alle foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at tage hensyn til resultaterne af kontrollen.

4. Der vedtages om nødvendigt detaljerede gennemførelsesbestemmelser til denne artikel efter proceduren i artikel 9.

Artikel 8

1. Inden den 30. juni 1999 forelægger Kommissionen Rådet en rapport om:

- velfærdsbestemmelserne i Fællesskabet sammenlignet med bestemmelserne i de tredjelande, der leverer dyr til Fællesskabet
- mulighederne for at opnå større international accept af de velfærdsprincipper, som er fastsat i dette direktiv, og
- risikoen for, at Fællesskabets mål med hensyn til dyrevelfærd kan blive undermineret som følge af konkurrencen fra tredjelande, som ikke anvender tilsvarende krav.

2. Den i stk. 1 nævnte rapport skal ledsages af de nødvendige forslag med henblik på at fjerne konkurrenceforvridninger.

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18. 8. 1990, s. 29. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/118/EØF (EFT L 62 af 15. 3. 1993, s. 49).

Artikel 9

1. Når der henvises til proceduren i denne artikel, indbringer formanden omgående sagen for Den Stående Veterinærkomité, nedsat ved afgørelse 68/361/EØF⁽¹⁾, i det følgende benævnt »komitéen«, enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat.

2. Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Den udtaler sig med det flertal, som er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i komitéen tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med komitéens udtalelse.

b) Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med komitéens udtalelse, eller er der ikke afgivet udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ved udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslaget forelæggelse ikke vedtaget foranstaltninger, vedtager Kommissionen de foreslåede foranstaltninger og gennemfører dem straks, medmindre Rådet med simpelt flertal har udtalt sig imod de nævnte foranstaltninger.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser, herunder eventuelle sanktioner, i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1999, medmindre Rådet træffer anden afgørelse på baggrund af den rapport, der er omhandlet i artikel 8. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne kan dog også efter den 31. december 1999 og under overholdelse af traktatens almindelige bestemmelser på deres område opretholde eller anvende strengere bestemmelser om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål, end dem, der er fastsat i dette direktiv. De underretter Kommissionen om enhver sådan foranstaltning.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 11

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 12

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juli 1998.

På Rådets vegne

W. MOLTERER

Formand

⁽¹⁾ EFT L 255 af 18. 10. 1968, s. 23.

BILAG

Personale

1. Dyrene passes af et tilstrækkeligt antal medhjælpere, der har de relevante faglige færdigheder og kvalifikationer og den relevante faglige viden.

Tilsyn

2. Alle dyr, der holdes i produktionssystemer, hvor deres velfærd kræver, at de hyppigt bliver tilset af mennesker, tilses mindst én gang om dagen. Dyr, der opdrættes eller holdes i andre systemer, tilses så tilpas hyppigt, at de ikke lider nogen overlast.
3. Der skal være en passende (fast eller mobil) belysning af tilstrækkelig styrke, så dyrene til enhver tid kan tilses nøje.
4. Alle dyr, der synes at være syge eller tilskadekomne, skal omgående have en passende behandling, og såfremt dyret ikke reagerer på en sådan behandling, skal en dyrlæge konsulteres hurtigst muligt. Om fornødent skal syge eller tilskadekomne dyr isoleres i et passende rum med tør og behagelig strøelse, når dette er hensigtsmæssigt.

Registrering

5. Dyrenes ejer eller den tilsynsførende fører et register over al medicinsk behandling og over antallet af døde dyr, som måtte være konstateret i forbindelse med hvert enkelt tilsyn.

Hvis tilsvarende oplysninger kræves registreret i anden forbindelse, er en sådan registrering også tilstrækkelig til at opfylde bestemmelserne i dette direktiv.

6. Disse registre opbevares i mindst tre år og stilles til rådighed for den kompetente myndighed i forbindelse med en inspektion eller efter anmodning.

Bevægelsesfrihed

7. Den bevægelsesfrihed for et dyr, som er passende under hensyntagen til dets art og i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer, må ikke begrænses på en sådan måde, at dyret påføres unødigt lidelse eller skade.

Når et dyr til stadighed eller regelmæssigt holdes tøjret, lænket eller fastgjort, skal det gives så megen plads, som er passende for dets fysiologiske og etologiske behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rum og bygninger til husning af dyr

8. De materialer, der anvendes til opførelse af rum, hvor dyr holdes, navnlig af bokse og udstyr, som dyrene kan komme i kontakt med, må ikke være skadelige for dyrene og skal kunne rengøres og desinficeres effektivt.
9. Rum og udstyr til fastgørelse af dyrene konstrueres og vedligeholdes på en sådan måde, at der ikke er skarpe kanter eller fremspring, der kan påføre dyrene skade.
10. Luftcirkulation, støvindhold, temperatur, relativ luftfugtighed og koncentrationen af gasarter skal holdes på et niveau, som ikke er skadeligt for dyrene.
11. Dyr, der holdes indendørs, må hverken holdes i permanent mørke eller være udsat for kunstigt lys uden passende afbrydelser. Hvis der ikke er tilstrækkeligt naturligt lys til at opfylde dyrenes etologiske og fysiologiske behov, skal der være en passende kunstig belysning.

Dyr, der holdes udendørs

12. Dyr, der holdes udendørs, skal når det er nødvendigt og muligt, være beskyttet mod vejr og vind, rovdyr og sundhedsrisici.

Automatiseret eller mekanisk udstyr

13. Alt automatiseret eller mekanisk udstyr, der er af betydning for dyrenes sundhed og velfærd, skal efterses mindst én gang om dagen. Eventuelle konstaterede fejl udbedres straks; lader dette sig ikke gøre, skal der træffes passende foranstaltninger til at beskytte dyrenes sundhed og velfærd.

Såfremt dyrenes sundhed og velfærd afhænger af et kunstigt ventilationssystem, skal der være et passende reservesystem, der gør det muligt at sikre en udluftning, der er tilstrækkelig til at bevare dyrenes sundhed og velfærd, hvis systemet svigter, og der skal endvidere være et alarmsystem, som advarer om svigtet. Alarmsystemet skal testes regelmæssigt.

Foder, vand og andre stoffer

14. Alle dyr skal have nærende foder, der passer til deres alder og art, og fodermængden skal være tilstrækkelig til at holde dyrene i forsvarlig sundhedsmæssig tilstand og dække deres ernæringsbehov. Intet dyr må gives foder eller drikke på en måde, der kan påføre det unødigt lidelse eller skade, og foder og drikke må heller ikke indeholde stoffer, der kan forårsage unødigt lidelse eller skade.
15. Alle dyr skal have adgang til foder med mellemrum, der er afpasset efter deres fysiologiske behov.
16. Alle dyr skal have adgang til en passende vandmængde af rimelig kvalitet eller have mulighed for at tilfredsstille deres væskebehov på andre måder.
17. Udstyr til fodring og vanding skal være udformet, fremstillet og installeret på en sådan måde, at der er mindst mulig risiko for forurening af foder og vand og for skadelige virkninger af en eventuel indbyrdes rivalisering mellem dyrene.
18. Et dyr må ikke indgives andre stoffer end de stoffer, der gives med terapeutiske eller profylaktiske formål eller i zooteknisk behandlingsøjemed, som defineret i artikel 1, stk. 2, litra c), i direktiv 96/22/EF⁽¹⁾, medmindre det er blevet påvist ved videnskabelige studier af dyrs velfærd eller på grundlag af de erfaringer, der er gjort, at det pågældende stof ikke er skadeligt for dyrets sundhed eller velfærd.

Operative indgreb

19. Indtil der vedtages specifikke bestemmelser om operative indgreb efter proceduren i direktivets artikel 5, finder de relevante nationale forskrifter anvendelse i overensstemmelse med de generelle bestemmelser i traktaten, dog med forbehold af direktiv 91/630/EØF.

Avlsmetoder

20. Der må ikke anvendes naturlig eller kunstig avl eller avlsmetoder, der påfører eller kan påføre de berørte dyr lidelse eller skade.
- Denne bestemmelse udelukker ikke anvendelsen af visse metoder, som kan medføre minimale eller kortvarige lidelser eller sår, eller som kan nødvendiggøre indgreb, som ikke medfører vedvarende skade, såfremt disse metoder er tilladt i henhold til de nationale forskrifter.
21. Der må ikke holdes dyr til landbrugsformål, hvis det ikke ud fra dyrets genotype eller fænotype med rimelighed kan forventes, at det kan ske uden at skade dyrets sundhed eller velfærd.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 96/22/EF af 29. april 1996 om forbud mod anvendelse af visse stoffer med hormonal og thyreostatisk virkning og af β-agonister i husdyrbrug (EFT L 125 af 23. 5. 1996, s. 3).